

RZEWNY (18) ai

e jasne.

comp rzewnniejszy (2).

sg m N rzewny, rzewnniejszy (3). ◇ A rzewny (2). ◇ I rzewnym (4). ◇ f N rzewnå (1). ◇ n N rzewn(e) (4). ◇ A rzewn(e) (1). ◇ pl A subst rzewné (2); -é (1), -(e) (1). ◇ I n rzewn(e)mi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Rozrzewniony, płaczliwy, smętny; lamentabilis Mącz, Cn; queribundus Cn (18) :

a. O ludziach: wzruszony (1) : Słycháám od fwey mácierze/ Gdy ktora mowi pacierze/ W wigiliå Andrzeiå świętego/ Vyrzy oblubieńcå fwego/ Aleć to språwå niepewnå/ Wípomniawfzy mułżę być rzewna BielKom G4v.

b. O działaniach i cechach ludzkich: świadczący o smutku, żalu, wzruszeniu (17) : Mącz 183b; A Polfká ięłå fłowy nårzekåć rzewnemi: Niebo/ i płodna żiemio bądź zemną żałofną/ Iż ięft tåka ślepotå w moich fynach fprofna. BielSen 18; Niech przed cię proźbå wnidzie/ przyimi z łżå wzdychånie/ Nåkłoń vchå fwoiego/ nå rzewne wołånie. GrabowSet H3, E4.

Wyrażenia: »rzewny głos« (5): matuchna bożå niemogåtz fie napatrytyz fwęgo fynåczka/ na oblicze iego pådwlly rzewnym głofem mowila OpecŻyw 156v, 116; Lamentabili voce deplorare, Rzewnym głofem oplåkåwåć. Mącz 183b; Vocalior vox, Rzewnieyfzy/ głońnieyfzy głos. Mącz 504c; GrabowSet Q2v.

»rzewne narzekanie« (3): Lugubris eiulatio, Rzewne nårzekånie dla czyiey śmierci. Mącz 189c, 183b; moy Pånie/ [...] Tåkże cię/ z płåczem rzewne nårzekånie/ Tåkże wołånie me/ przed cię nie wnidzie? GrabowSet G4v.

»rzewny(-e) płacz, łzy« [szyk 3:2] (4:1): Vłtyfzał Pan iey rzewny płåcz y wnet fie zlitował KochZuz A4v; KochPs 101; KochPieś 7; Phrygiięy Królu/ on nåfz Pånie święty/ Przyymi nåfzë łzy rzewné/ przym låmenty GórTroas 14, 12.

Synonimy: smętny, smutny, żåłosny, żåłościwy.

Cf **RZEWLIWY, RZEWNIWY**